

og Formueskat til Staten og den fælleskommunale Udligningsfond og som *Bødetillæg* hertil i Henhold til af vedkommende skattepligtige afgivne og af Finansministeren godkendte Forligstilbud eller i Henhold til Dom, skal for Statskattens Vedkommende 8 Mill. Kr. med Tillæg af $\frac{1}{3}$ af Summen af selve Efterbetalingsbeløbene og for den fælleskommunale Skats Vedkommende 1 Mill. Kr. med Tillæg af $\frac{1}{2}$ af Summen af selve Efterbetalingsbeløbene som hidtil tages til *Indtægt paa Statsregnskabet* henholdsvis under § 5 og § 26, II, medens de eventuelle overskydende Beløb *overføres til Statens Reguleringskonto* hos Danmarks Nationalbank.

I det af Finansministeren fremsatte Lovforslag fandtes yderligere en § 2, som indeholdt følgende Bestemmelser:

»Maa det efter det foreliggende antages, at en skattepligtig, hvem det i Medfør af Bestemmelserne i Statsskattelovens § 42 er paalagt at efterbetale — eventuelt med *Bødetillæg* — for lidt erlagt Skat til Staten, Kommunen eller den fælleskommunale Udligningsfond, ikke vil kunne udrede det ham paa hvilende Efterbetalingsbeløb samt det ham paalagte *Bødetilsvar* uden at maatte realisere for hans Erhvervsvirksomheds Videreførelse nødvendige Driftsaktiver eller en til Bolig for ham og hans Familie benyttet fast Ejendom eller nødvendigt Indbo, kan han af Ligningsraadet henvises til at søge en *Henstands- og Afdragsordning* mod Forrentning af det til enhver Tid resterende Beløb samt mod eventuel Sikkerhed. Afgørelsen heraf træffes af et *Nævn* bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf de fire udnævnes af Finansministeren og et af Indenrigsministeren. Medlemmerne lønnes med et af Finansministeriet fastsat Honorar. Nævnets Forretningsorden fastsættes af Finansministeren. Nævnet kan antage den fornødne Medhjælp.

Det foran omhandlede Nævn skal endvidere i Tilfælde, hvor Forholdene i særlig Gråd taler derfor, saaledes navnlig hvor Hensynet til Videreførelsen af den skattepligtiges Virksomhed ikke skønnes at kunne varetages gennem en Henstands- og Afdragsordning, kunne fremkomme med Indstilling til Finansministeren angaaende *Nedsættelse af det en skattepligtig være sig ved Dom eller administrativt paalagte Bødeansvar*. Den Afgørelse, der herefter træffes af Finansministeren, er bindende ogsaa for Kommunen.«

Denne Paragraf enedes man i Folketinget om at lade udgaa, hvilket medfører, at det bliver de almindelige Skattemyndigheder, der skal tage Stilling til de nævnte Spørgsmaal, og at disse skal afgøres paa sædvanlig Maade.